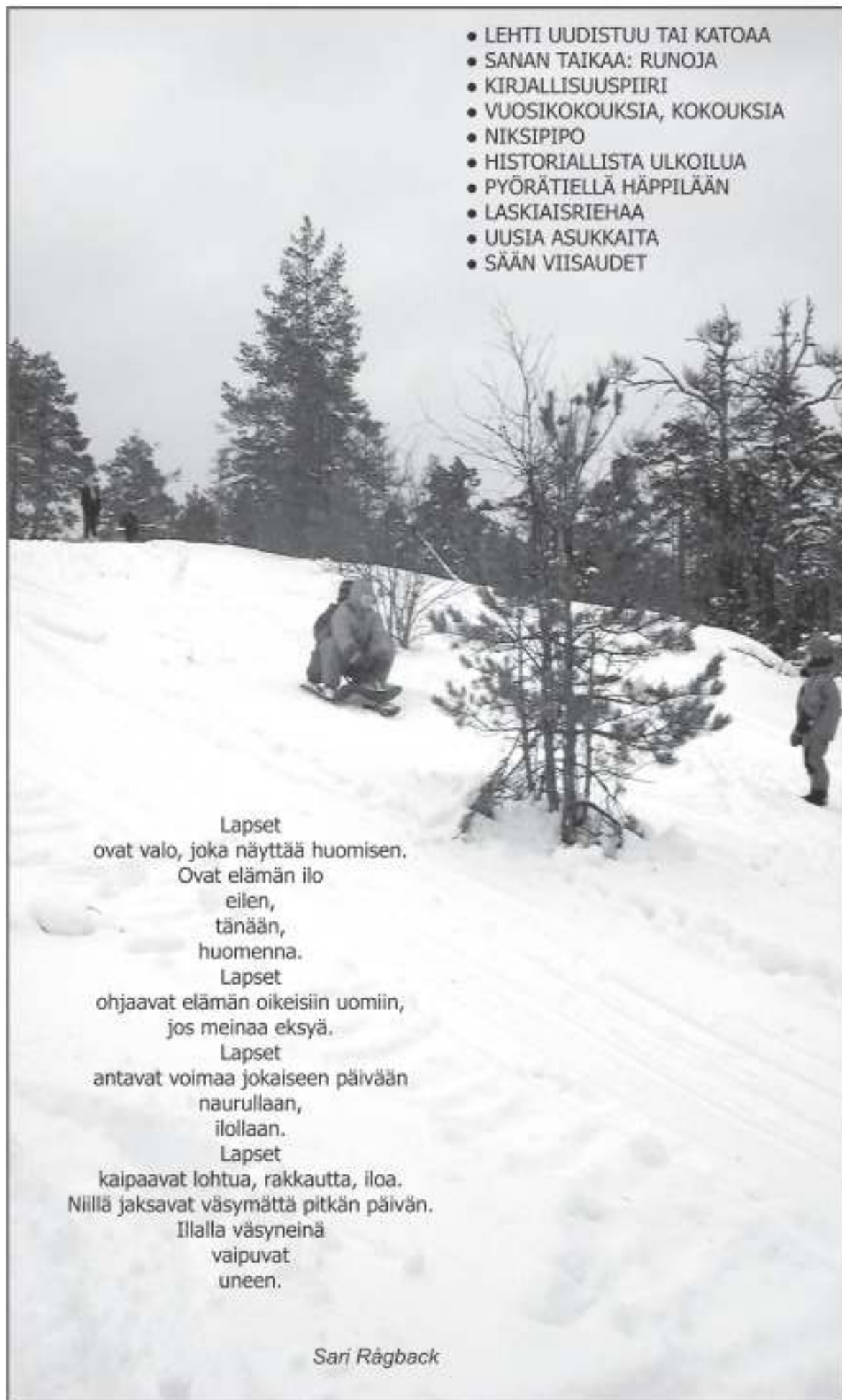

- LEHTI UUDISTUU TAI KATOAA
- SANAN TAIKAA: RUNOJA
- KIRJALLISUUSPIIRI
- VUOSIKOKOUKSIA, KOKOUKSIA
- NIKSIPIPO
- HISTORIAALLISTA ULKOILUA
- PYÖRÄTIELLÄ HÄPPILÄÄN
- LASKIAISRIEHAA
- UUSIA ASUKKAITA
- SÄÄN VIISAUDET

Lapset
ovat valo, joka näyttää huomisen.
Ovat elämän ilo
eilen,
tänään,
huomenna.
Lapset
ohjaavat elämän oikeisiin uomiin,
jos meinaa eksyä.
Lapset
antavat voimaa jokaiseen päivään
naurullaan,
ilollaan.
Lapset
kaipaavat lohtua, rakkautta, iloa.
Niillä jaksavat väsymättä pitkän päivän.
Illalla väsyneinä
vaipuvat
uneen.

Sari Rågback

JOTAIN UUTTA, JOTAIN VANHAA

Vuoden vaihtumisen myötä käynnistyi jälleen myös uusi vuosikerta jo tutuksi käyneen lehtemme ilmentymisen historiassa. Toistaiseksi ei alkanut vuosi ole tuonut tullessaan kovin kummoisia muutoksia, mutta eräänä näkyvimmistä ilmiöistä on lähiaikoina kuitenkin jonkin aikaa saatu seurata esimerkiksi Mäntlahden linja-autopysäkin katoksen taistelua olemassaolostaan; ensin se toistaiseksi vain arvailujen varaan jääneestä syystä kaatui kumolleen, nousi sitten jälleen pystyyn vain maataksaan taas jonkin ajan kuluttua uudelleen lohduttomasti maassa, kunnes se lopulta tämän vuoden puolella joutui luopumaan paikastaan ja katosi maisemasta kokonaan. Toivottavasti ei kuitenkaan ikiajoiksi – tai kenties se joutuikin väistymään uudemman, kauniimman ja paremman tieltä? Aika näyttää.

Ajan mittaan olemme saaneet myös huomata, että kyliimme viime aikoina muuttaneiden uusien asukkaiden joukko alkaa pikkuhiljaa olla jo melko runsaslukuinen ja monipuolinen. Tämä on tietysti erittäin tervetullut ilmiö, eikä kylissä jo pidempäänkin asuneet ihmiset aivan huomiotta ole jääneet: vasta viime laskiaissunnuntaina 18. helmikuuta järjestivät asukkaat omatoimisesti ohjelmaa niin lapsille kuin aikuisillekin. Aikuisten laskiaisenviettoon kuului hiihtotai vaihtoehtoisesti kävelyretki Mäntlahden Rannanpoikien kodalle, jossa paistettiin makkaraa ja vietettiin yhteistä aikaa reippaasti ulkoillen. Lapset puoles-

taan viettivät laskiaistaan ensin Lavakalliolla mäkeä laskien ja sitten Seppo Ojalan pihapiirissä sijaitsevalla kodalla – hekin makkarapaiston merkeissä.

Muunlaista omatoimiaktiiviteettia puolestaan ovat päättäneet järjestää mm. tämä ensikertalainen pääkirjoituksen kirjoittaja yhdessä Irma ja Rosanna Myyryläisen, Jani Hyytiäisen ja Jarkko Korpe-lan kanssa perinteistä kyläläisten yhteistä Viipurinmatkaa odotellessa: tarkoituksena on lähteä reissaamaan rajan taakse Puolakan valmismatkojen järjestämälle Viipurin päivämatkalle, jotta saisimme hieman etukäteen kartoitettua kyseisen yhtiön tarjontaa jatkossa tehtäviä matkoja silmällä pitäen. Raportointia tämän kyseisen reissun onnistumisesta (tai epäonnistumisesta?) seurannee seuraavassa Rannantaikaa-lehdessä. Tältä erää raporttini päättyy tähän, jääme odottelemaan uusia kuulumisia joita alkanut vuosi vielä tuo tullessaan.

Talvisin terveisin kevättä odotellen,

Susanna Korpela

UUSI OHJELMA LEHDEN TEKOON

NEW DEAL - GEOS

Kevättalvella 2000 Raija Moustgaard sai minut ryhtymään kylälehden taittamiseen, sillä hän tiesi minun häärivän Geos pohjaisen NewDealOffice käyttönsä kanssa, jolla saattoi kunnolla suorittaa lehden taiton. Hän oli ihmeellinen ympäröijä (sai jopa Rannanpojat vuokraamaan Toivola Kansalaisopistolle vieläkin jatkuvaa jumpaa varten). Näin alkoi lehtemme historia.

Yhdysvaltalaisen päämieheni NewDeal Inc:in mentyä konkurssiin milleniumissa jäi ohjelmiston kehittäminen paikoilleen ja Breadboksen otettua sen kontolleen myös hinta moninkertaistui, noin 17 eurosta 100 euroon. Softa jäi atk-raudan kehityksestä siinä määrin jälkeen, ettei sitä välttämättä uudemmilla koneilla saa toimimaan ollenkaan. Vuoden 2006 loppuun lehteä on kuitenkin taitettu ko. ohjelmalla kahden koneen (vanhemman ja uudemman) yhteiskäytöllä.

SCRIBUS - OPEN SOURCE

Linux käyttöjärjestelmän vanavedessä ovat atk ohjelmoijat yhä laajenevassa määrin innostuneet rakentamaan myös sovelluksia eri tarkoituksiin ilmaiseksi avoimella lähdekoodilla. Näin on syntynyt ilmainen, peräti suomenkielilläkin saatava, myös Windowsin alla pyörivä kovan tason taitto-ohjelma Scribus. Vastaavat kaupalliset ohjelmat maksavat n. 400-700 euroa. Tämä on lehtemme ensimmäinen Scribuksella taitettu numero. Myös Suomen Kansalliskirjasto käyttää ja suosittelee tätä ohjelmaa, jo pelkästään kustannussyistä.

Ohjelma on ladattavissa netistä osoitteesta <http://www.scribus.net>. Kyse on siis kirjapainotason ohjelmasta ja sen taitamisen oppii suht helposti jos on kokemusta atk-taitosta esim. Page Maker ohjelmalla. Suomenkielistä ohjeistusta ohjelman käyttöön ei tietääkseni vielä ole, mutta tulen semmoisen alustavan kirjoittamaan Rannantaikaa väen kotisivuille, kunhan ehdin.

Ilkka Ahmavaara

RANNANTAIAKAA...

Rannantaikaa väki ry:n jäsenlehti

Julkaisija: Rannantaikaa väki ry
Vastaava: Ilkka Ahmavaara
puh. 045 136 5882, erakko@dlc.fi

Toim.siht: Mervi Varri
puh. 044 506 0370, mervi.varri@dlc.fi

Toimittaja: Susanna Korpela, susukoo@luukku.com
puh. 044 303 9369

Taitto: Ilkka Ahmavaara
Paino: Kotkaset Oy

2000 -LUVUN

KYLÄKULTTUURILEHTI,
KERRAN VUODENAJASSA.

ISSN 1795-1054

kotisivut: www.saunalahti.fi/rantai

RANTAITUVAN NETTITUPA AVOINNA
aina klo 12-20 kun yhdistyksen
ilmoitustaulun viisari osoittaa aukioloa.

Pankki: Haminan Seudun Osuuspankki 550600-261550

LEHTI UUDISTUU TAI KATOAA ?

Kun lehden toimituksessa virisi ajatus pitää vuoden tauko lehden teossa, syntyi tietysti keskustelua. Keskusteleminen on vaarallista, siinä saattaa syntyä aivan uusia ajatuksia, ja niin kävi nytkin.

Kävi ilmi että lehteämme luetaan paljon laajemmin kuin mitä sen levikki on – ihmiset lainaavat sitä naapureiltaan. Lehden lopettamisen sijaan päätimme keilla laajentaa lehden rahoitus- ja levikkipohjaa kutsuamalla alueen osakaskunnat mukaan. Olisihan mukavaa, jos lehtemme voisi ilmestyä kaikille kyläläisille ilmaiseksi, sekä lisäksi myös näköispainoksena Internetissä.

Tähän asti lehtemme rahoitus on ollut jäsenmaksujen sekä saatujen avustusten ja lahjoitusten varassa – kaupallisia tiedotteita kun emme lehteen ota tilaa viemään tärkeämmiltä asioilta.

Historian tutkimuksen osalta toimitus kuitenkin pitää vuoden verran vapaata, joten lehden sisältö tältä osin hiukan muuttuu, tosin jo luotua materiaalia kyllä tältäkin tiedon saralta riittää vielä moneen numeroon julkaistavaksi.

Alla osakaskunnille 29.1. lähetetty kirje.

Ilkka Ahmavaara

Rakilan osakaskunnalle, Mäntiäiden osakaskunnalle, Pyötsaaren osakaskunnalle, Kuorsalo-Tammion osakaskunnalle sekä Sydänkyllän osakaskunnalle.

EHDOTUS OSAKASKUNNILLE TIEDOTUSTOIMINNAN KEHITTÄMISEKSI

Neljästi vuodessa ilmestyvää Rannantaikaa -lehteä on kuluneina vuosina jaettu Rakilan, Pyötsaaren ja Mäntiäiden kylien alueille (sekä lisämaksusta postitettu muille paikkakunnille). Vuonna 2004 lehti jaettiin kaikkiin talouksiin mainitulla alueella, pian kävi kuitenkin ilmi, ettei yhdistyksellämme ollut taloudellista perustaa niin laajaan painokseen. Lehti muutettiin jäsenlehti -pohjalle vuonna 2005 jaettavaksi vain vuotuista jäsenmaksua vastaan, jolloin myös painokulut saatiin alv vapaaksi.

Jakelukustannuksiin ei asiakasmäärän pieneneminen vaikuttanut, sillä yhtäläillä jokainen tienpää tuli ajettavaksi. Lisäksi jakelu tuli hitaammaksi suorittaa, koska piti tarkistaa mihin laatikkoihin lehti jaetaan: vähemmällä vaivalla jakelu suoritettiin kaikkiin laatikkoihin ja silti samoin kustannuksiin.

Lehti toimitetaan talkootyönä, johon osallistuneille yhdistyksemme on maksanut mahdollisuuksien mukaan kilometri-, puhelin- ym. kulkukorvauksia. Taiton ja muun atk-käsittelyn on tehnyt yhdistyksen työntekijä muun työnsä ohessa. Lehti lähetetään sähköpostitse kirjapainolle kokonaisuudessaan painovalmiina atk-tiedostona, mikä laskee painokustannuksia huomattavasti.

Lehti ilmestyy nyt noin 60:lle kyläläiselle (lisäksi n. 20 postitusjäsenelle), mutta lähes kaikki sitä lukevat lainaamalla numeroita naapureilta. Lehti olisi kuitenkin mahdollista jakaa jokaiseen postilaatikkoon, jos alueitten osakaskunnat osallistuisivat painokustannuksiin.

Mitä suurempi lehden kertapainos on, sitä pienempi olisi painatuskulu kappaletta kohden. Alla olevasta kaaviosta selvää painatuksen hinnoittelusta erilaisten painosmäärien suhteeseen, sisältäen alv:n. (Lehden numero on 20 sivuinen, A4 kokoa. Kännet 160 g, sivut 80 g paperia.)

Rannantaikaa väki ry:n jäsenlehtenä painosmäärä on korkeintaan

150 ja silloin alv vapaa. Painosmäärää voitaisiin nostaa jos osakaskunnat ostaisivat sen jäsenilleen maksamalla tarvitsemaansa kappalemäärää vastaavan painolaskun kokonaispainomäärästä.

Esimerkiksi 600 kpl painos, tulisi maksamaan kullekin osakaskunnalle seuraavasti:

Osakaskunta 1: 20 kpl	56 € vuosi (4 numeroa a 20s.)
Osakaskunta 2: 30 kpl	84 € vuosi (4 numeroa a 20s.)
Osakaskunta 3: 100 kpl	280 € vuosi (4 numeroa a 20s.)
Osakaskunta 4: 150 kpl	420 € vuosi (4 numeroa a 20s.)
Osakaskunta 5: 300 kpl	840 € vuosi (4 numeroa a 20s.)

Jakelusta muistutettakoon, että Rantai väki kykenee hoitamaan (omalla kustannuksellaan) maa alueen jakelun Mäntiähti, Pyötsaari, Rakila alueelle. Muu jakelu jäisi osakaskuntien omin päin tehtäväksi. Sydänkyllässä lehti voisi esim. olla haettavissa Kujansuun baarista, Kuorsalo-Tammion väki saisi sen ehkä haettua kesäisin ainakin Paussi- kiosista, tai Kujansuusta, ellei sitten lähempääkin jne.. (Perinteisesti on myös julkaistu nelisivuinen Jouluextra, jota ei ole laskemiin sisällytetty.)

Kunkin osakaskunnan arvioitavissa olisi mielekäs kappalemäärä alueelleen jaettavaksi. Kun hankkeeseen osallistuvien osakaskuntien kappalemäärät on tiedossa, voidaan laskea ja sopia tarkat kustannusarvot ja muu käytännön järjestely osakaskuntien hoitokuntien ja yhdistyksemme kesken.

Lisäksi, kun lehden julkaiseminen ei olisi enää taloudellisesti riippuvainen pelkästään Rannantaikaa väki ry:n jäsenmaksuista ja mahdollisesti saaduista apurahoista yms. olisi mahdollista julkaista lehti ilmaiseksi myös Internetissä näköislehtenä pdf -muodossa, jolloin sen saisivat helposti luettavakseen myös ne kauempana asuvat osakaskuntien jäsenet, joille fyysisen numeron jakelua ei voida järjestää.

Esitämme osakaskuntien vuosikokouksille 2007 valtuuksien myöntämistä vaittaville hoitokunnille esitellyn järjestelyn toteuttamisesta toimikauden aikana. Lehden helmikuun numero ilmestyy vielä entisellä perustalla, mutta varmaankin jo toukokuun numero ehdittäisiin uusin järjestelyin toteuttaa.

KIRJALLISUUSPIIRI POLKAISI PAIKALLE

Tammikuussa Rannantaikaa väki lähetti parillekymmenelle alueen asukkaalle kutsun tulla Rantaituvalle suunnittelemaan Kirjallisuuspiirin perustamista kylimme. Kutsua noudatti 6 henkilöä ja kirjallisuuspiiri päätettiin perustaa. Samassa tapaamisessa sovittiin, että lääninkirjailija Pekka Pietiläinen kutsutaan Rantaituvalle kertomaan alueen kirjallisuuspiireistä ja niiden toiminnasta.

Kirjallisuuspiirin kokoukset sovittiin pidettäväksi kahden viikon välein sunnuntaisin kello viisitoista. Ensimmäiseen kokoontumiseen tuli muutama henkilö lisää sekä lääninkirjailija Pietiläinen, jolla olikin paljon vinkkejä kirjallisuuspiiriä varten. Hän myös lahjoitti yhdistykselle erilaisia antologioita (lainattavissa Rantaituvalle), joihin oli koottu eri kirjoittajien kirjoituksia. Yhdeksi kirjallisuuspiirin tavoitteeksi onkin asetettu antologian julkaiseminen vuoden päästä.

Kirjoittamisen ja toisten kirjoitusten lukemisen ja arvioimisen lisäksi kirjallisuuspiirin osallistujat päätyivät lukemaan sovitusti jonkun kirjan ja sitten keskustelemaan siitä yhdessä. Ensimmäiseksi yhdessä luettavaksi kirjaksi valittiin Pasi Ilmari Jääskeläisen Lumikko ja yhdeksän muuta.

Kirjallisuuspiirin toiminta on alkanut yllättävän aktiivisesti. Se on kokoontunut jo neljä kertaa ja käynyt yhdessä Haminan teatterissa katsomassa näytelmän Täti ja minä. Teatterimatkalta osallistui muitakin kyläläisiä.

Kaikki kirjoittamisesta tai lukemisesta kiinnostuneet ovat tervetulleita mukaan toimintaan. Seuraava kirjallisuuspiirin kokous on 4.3. klo 15.00.

Mervi Värri

Rantaituvan salin kodikasta kokoustilaa. Nettikoneen monitorissa lääninkirjailija Pietiläinen, talonpoikaissohvan takana pienessä kuvassa kirjallisuuspiiriläisiä. Salin voi muuten vuokrata kokousta varten 5 eurolla.

WITH A LITTLE HELP FROM MY FRIENDS

HIRVITTÄVÄ PÄIVÄ!

Kirjoitti Pentti Saarikoski vainaa ja varmasti tarkoitti tätä päivää, jona olen yrittänyt kirjoittaa alla olevaa artikkelia lehtemme (maanantai 26.2.07).

"Näin ensikerran Doriksen: se kerta valoa säihkyi joka kaunistaa voi itse valonkin. Vai sanoisinko vain: tuo Dorikseni ensi kohtaaminen on pelkkä kuva jokaiselle suotu jokaisen hallin päässä joka päivä kun pakolaisten virta tungeksii päin kenttää josta hätämatka alkaa etäiseen tundratähteen nyt kun määräys säteilyn saastut-tama Maa on jättää vähäksi aikaa lepoon, eristykseen."

Hupsista, piti aloittaa siitä kun, ensikerran kuulin Pasi Ilmari Jääskeläisen ajatuksen, mutta jostain syystä esiin tulvahtikin Nobel kirjailija Harry Martinsonin Aniarana- runon alku Aila Meriluodon suomennoksena. Tekeville sattuu. Oikeastaan haluaisin kääntää Hasse Wallin ystävineen esittämän afrikkalaisen laulun Joli Na Jo suomenkielille, mutta raakakäännöstä susunkielestä englanniksi vielä odottelen. Mutta asiaan. Kuuntelen siis Ylen ykköstä taustamusiikkina työlleni, ja sieltä kerran tupsahti päähäni tuo Pasi Ilmari Jääskeläisen ajatus hänen omasta suustaan Nadja Novakin haastattelussa. Kiinnostuin ohjelmasta niin, että ryhdyin kuuntelemaan sitä, myöhemmin jopa nauhoitin sen (tietokoneelleni) ja siten tietysti hankin Pasiin kirjan "Lumikko ja yhdeksän muuta" luettavakseni. Myös Mervi innostui kirjasta ja tunnustaa täytyy meidän kahdenkeskiseen suhteeseemme ilmaantuneen melkein päteviä palvontamenoja suuren kirjan kunniaksi. Näkemykseni on, että sitten Seitsemän veljeksen on suuri suomalainen romaani viimein nähnyt päivänvalon. Väite on rankka ja itse kukin voi sen paikkansapitävyyttä tarkistaa lukemalla tuon noin 300 sivuisen teoksen. Radiosta kuulemani Pasiin lause oli seuraava: "tietyssä mielessä ihminen on sellainen ilmiö joka tulee menneisyyden ja tulevaisuuden väliin eräänlaiseksi voimakentäksi, jos tällaisista metaforaa käyttäisi."

Pasiin kirja ei ole suomennos ja on juuri siksi aivan uusi avaus suomenkielillä kirjoitetussa klassisen tason kirjallisuudessa. Lumikko ja yhdeksän muuta vievät lukijansa kielen lävitse reaali maailmaan, todellisuuteen, joka koostuu tuhansien vuosien tietoisuudesta ihmisenä elämisestä. Suomalaisena kirjailijana Pasi Jääskeläinen vertautuu helposti Mikka Waltarin historiallisiin romaaneihin näköalansa puolelta. Pimeä tie, hyvää matkaa! Jääskeläinen ei todellakaan itse tiedä mitä kirjoittaa, mutta aavistaa sen ansiokkaasti. Tuloksena murtomaan hajottavaa proosaa, arkea, todellisuutta aivan muualla kuin esimerkiksi Väinö Linnan, jo mainitun Mikka Waltarin, Jari Tervon, Arto Paasilinnan tai vaikkapa Kari Hotakaisen jo myydyissä maailmoissa. Listaa voisi jatkaa.

Ulkomaalaisena kirjailijana Pasi Ilmari Jääskeläinen vertautuu helposti Voltairin Candideen, Goethen Faustiin, Swiftin Gulliverin retkiin, Carrollin Liisan Ihme- ja Peilimaailmaan, Bulgakovin ylipääntään (Dostojevski, Gogol jne) ja yllättävää kyllä myös koko Carlos Castanedan tuotantoon, unohtamatta A.A.Milneä. Kirjailijan omasta mielestä myös mm. Gabriel Garcia Marquesin ja Kurt Vonnegutin, jotka minun tajunnassani ovat Lumikkoa ja edellä mainittuja paljon läpinäkyvämpiä ja sikäli heppoisempia, tosin en noita alkukielellä ole voinut lukea, käännökset, nuo käännökset. Mutta Sci-fin puolelta taas Pasi Ilmari Jääskeläisellä kyllä on Stanislaw Lem otetta, jota ei kääntäjäkään vie, oli sensuuri mimmoinen tahansa.

Helposti juolahtaa mieleen, että tässä nyt vain vuolaasti keuhataan tätä kirjaa. Siitä ei ole kyse (en edes pitänyt koko kirjasta, koska jouduin olemaan varuillani sen suhteen yötä päivää parin kuukauden ajan). Tässä yritetään viitata ympäristöön, jossa kir-

jaa voi ja kestää tarkastella, ja johon se minut vei. Pasi Ilmari Jääskeläinen kirjoittaa hyvin kurinalaista suomenkieltä, äidinkielen opettaja on tosissaan, eikä tee virheitä. Maantieltä hän lähti. Lukekaa, niin huomaatte sen itsekin. Jäniksenselkä on raju bändi. Olen loopen uupunut, nyt minä lasken karitsani ulos leikkimään.

Ai niin. Pasi Ilmari Jääskeläinen ei aivan ole uusinta tietokoneen kasvattamaa sukupolvea (jo 40 v), mutta hyvin lähellä sitä ja itse asiassa kirjallaan jo tuon sukupolven ensimmäinen läpimurto romaanitaiteessa, jota olin kyllä odottanutkin, mutta vähän myöhemmin. Huvittavaa on, että vasta atk-tekniikan myötä suomalainen kaunokirjallisuus nousee maailmankirjallisuuden parnasolle oikeasti eikä vain kuvittelusti. Suomenruotsalaista kirjallisuutta siellä toki on ollut vaikkapa Elmer Diktoniuksesta (Janne Kuutio, Suomen Tasavallan kansalaisia) alkaen, ja olen jättänyt heidät tämän katsannon ulkopuolelle, koska alkukieli ei ole ollut suomea.

Itse asiassa Jääskeläinen ei kovin paljoa anna maailman kirjallisuuteen semmoista, mitä ei siellä jo olisi noin idea tasolla, mutta antaapa Jäniksenselän kautta suomenkielen, ja siinä ohessa hyvin paljon todellisuutta, jota ei ennen siellä ole ollut. Toivottavasti myös suomalaiset tämän huomaavat, ettei tule vaikutelmaa ihan hukkareissusta.

Ilkka Ahmavaara

PS

Tästä pääsemmekin Jänismainoskampanjaan. Seuraa kampanjan itse esittelyä vapaasti netistä lainattuna (Jäniksenselkäläisen Kirjallisuuden Seura, <http://pazi.vuodatus.net>):

Pasi Ilmari Jääskeläinen

...ihan poikkeuksellinen kirja suomalaisessa kirjallisuuden historiassa... aivan omanlaisensa, ihan oikealla tavalla omanlaisensa... (Voimala-ohjelma 29.1.2007)

PASI ILMARI JÄÄSKELÄINEN:
LUMIKKO JA YHDEKSÄN MUUTA
(ATENA 2006)

JÄNISMAINOS-kampanja! Kohautko tämä kirja?
Vakute suomalaisen kirjallisuuden tulevaisuuteen -
levitä mainosta!

RANNANTAIAKAA VUOSIKOKOUS 2007

RANTAITUVALLA (SIMONMÄENTIE 18) LAUANTAINA 17.3 KLO 15:00.

TOIMINTAKERTOMUS 06 (LUONNOS)

YLEISTÄ

Rannantaikaa... -lehti julkaistiin neljä kertaa vuodessa (+ Jouluxtra) ja sivumäärä kasvatettiin 20:een toukokuun numerosta alkaen.

Toimintavuoden aikana yhdistyksen jäsenmäärä oli 63 taloutta, uusi jäseniä tuli vanhojen jäädessä pois. Mitään varsinaista jäsenhankintaa ei suoritettu. Lehden irtonumero myynti oli yhteensä noin 20 kpl. Koulun muistokirja myytiin jo alkuvuodesta loppuun. Pieni Värjäysopas on mennyt kaupaksi tasaista taitia pitkin vuotta, yhteensä noin 20 kpl.

Kylälaisten käsitöiden ja yhdistyksen julkaisujen myyntiä varten hankittiin toriteltta, jota käytettiin Haminan Sepramarkkinoilla ja lehden kyläjuhlassa. Lisäksi niin käsitöitä kuin painotuotteitakin myytiin Klamilan Juhannuskalamarkkinoilla sekä Paussi-kioskissa, postikortteja ja myös kesän ajan Haminan lipputorissa. Telttakatos oli jäsenten vuokrattavissa edulliseen hintaan.

Vuoden suurin työ oli elokuun kyläjuhlat, sekä niin Pagodin kuin salinkin toimintakuntoon saattaminen.

TAMMIKUUSSA

- Saatiin Haminan maaseutulausalan tukiraha Koulun muistokirjan painatukseen (500 €).

HELMIKUUSSA

- julkaistiin lehti 1/2006 (12s.)

MAALISKUUSSA

- pidettiin Vuosikokous maaliskuun 19. päivä, jäsenmaksuksi päätettiin 10 euroa.

- haettiin toimintatukea Haminan kulttuurilautakunnalta reilut 2000 euroa, toukokuussa saatiin 500 euroa.

HUHTIKUUSSA

- tehtiin ja jaettiin ilmoitus lehdestämme jokaiseen postilaatikkoon

TOUKOKUUSSA

- julkaistiin lehden numero 2/2005 (20s.)

- tehtiin ja jaettiin kyläyhdistyksen siivoustalkoo-ilmoitukset

- Koulun muistokirjan painos loppui.

KESÄKUUSSA

- jatkettiin yhdistyksen työntekijän palkkausta yhdistelmätuen puolittuttua kokeeksi syyskuun loppuun asti.

- Aloitettiin postikorttien suunnittelu ja kuun lopussa ne painettiin.

- Osallistuttiin myyntikojulla Sepramarkkinoihin Haminan Tervasaassa. Yhdistys osti telttakatoksen.

- Osallistuttiin Klamilan Juhannuskalamarkkinoille.

- Aloitettiin Pagodin rakentaminen patapuistoon elokuun juhlaa varten.

- Kyläjuhlan esiintyjälistä alkoi olla varmistettu.

HEINÄKUUSSA

- Järjestettiin talkoita Pagodin rakentamiseksi.

- Uusittiin Maanmittaushallituksen kartan käyttöluva.

ELOKUUSSA

- Kyläjuhlien valmistelu jatkui

- Julkaistiin elokuun lehti (20s.) hyvissä ajoin ennen juhlaa.

- 26. päivänä pidettiin Rantaituvan patapuistossa n. 8 tuntiset kyläjuhlat, jotka onnistuivat hyvin.

SYYSKUUSSA

- Pidettiin värjäyspäivät kerran patapuistossa.

- Muokattiin alustavasti kyläjuhlien kuva- ja videomateriaalia mahdollista cd/dvd-levyä varten. Tekijänoikeudellisista ongelmista johtuen hankkeesta kuitenkin jouduttiin luopumaan.

- Käytiin Helsingissä SKS:n arkistoissa hakemassa haastattelunauhoja kyläiemme alueelta.

LOKAKUUSSA

- Kuun alusta yhdistyksen työntekijän työsuhde katkaistiin taloudellisista syistä ja jatkettiin sitä kuntouttavana työtoimintana maaliskuun -07 loppuun.

- Saatiin Rantaituvan sali talvilämpimäksi ja ryhdyttiin suunnittelemaan toimintaa siellä. Sali jaettiin kahteen osaan. Toiselle puolelle laitettiin kolmet kangaspuut ja toiselle puolelle pöydät ja istumapaikat kousten ja pienten tapahtumien pitoa varten.

MARRASKUUSSA

- Yritettiin yhteistyötä Mäntylahden osakaskunnan kanssa lehteen suunniteltua osakaskuntia käsittelevää artikkelia varten. Artikkelia Mäntylahden osalta jätettiin odottamaan. Lehdessä julkaistiin Rakilan osakaskunnan pieni historiikki.

- julkaistiin lehti (4/2007, 20s.).

JOULUKUUSSA

- Suunniteltiin Joulukortteja julkaistavaksi. Asia kuitenkin jätettiin vielä hautumaan.

- Jouluxtra (4s.) julkaistiin ja jaettiin ilmaiseksi jokaiseen toimialueen talouteen.

TOIMINTASUUNNITELMA 07 (LUONNOS)

YLEISTÄ

Julkaisutoiminta ja historian tallentaminen sekä yhteisöllisen toiminnan järjestäminen ovat yhdistyksen vaativia toimenkuvia kyläyhteisössä. Lehden ilmestymisen turvaamisen lisäksi jatketaan tolppa ym. ilmoitusten tekoa tarvitseville, sekä mahdollisuuksien mukaan kirjojen kustannusta.

Rantaituvan resurssien (patapuisto kesällä, sali talvella) kehittäminen tilaisuuksien ja tapahtumien pitopaikkana lisää kaikkien kyläläisten mahdollisuuksia omaehtoiseen kulttuuriharrastustoimintaan, jota pyritään kehittämään yhteistyössä alueen muiden yhdistysten kanssa. Kehitetään jo alkanutta yhteistyötä Sydänkylien alueella.

Pyritään kasvattamaan julkisen ja yksityisen rahoituksen pysyvää osuutta lehden taitto- ja painatuskuluissa, jotta lehti voitaisiin jakaa ilmaiseksi kaikkiin alueen talouksiin.

- Rannantaikaa... lehti julkaistaan neljästi vuodessa ja lisäksi Jouluxtra.
- Valmistetaan CD-levy kerätystä historiallisesta valokuva- ja dokumentti aineistosta Haminan kirjaston kotiseutuarkiston käyttöön.
- Julkaistaan, jos mahdollista kuvitettu kulttuurihistoriallinen kartta kylien alueelta seinätauluna.
- Kootaan ja julkaistaan kaunokirjallinen antologia kyläläisten kirjoituksista kirjana, mikäli aineistoa löytyy riittävästi sekä muistelmia, runo ym. kirjoja.

- Julkaistaan opas kylälehden tekoon mikäli rahoitus saadaan järjestymään.
- Julkaistaan uusi kuvakertomuksia kyliltä CD-levy, joka sisältää myös tammikuun yhdeksännen päivän tulvakuvia.
- Pyritään jatkamaan yhdistyksen työntekijän työsuhdetta yhteistyössä työvoimaviranomaisten ja kaupungin kanssa.
- Tehdään tunnetuksi ikivanhaa tapaa värjätä villalankoja luonnonkasveilla ja sienillä järjestämällä Mervi Värin ohjauksessa villanvärjäyspäiviä Rantaituvan patapuistossa.
- Järjestetään patapuistossa maalien keittoa tarvittaessa.
- Vuokrataan Saliä ja siellä olevia kangaspuita sekä Pagodia ja Patapuistoa patoineen ulkopuolisille. Markkinointia varten laaditaan alueesta esite jaettavaksi kaikille Haminan kulttuuriyhdistyksille.
- Järjestetään kotiseutuiltoja Rantaituvan salissa talvella.
- Hankitaan Saliin pieni käsikirjasto, joka käsittää tietosanakirjoja sekä CD-levyjä, kirjoja ym. materiaalia kotiseutuhistoriasta. Aineisto on kyläläisten luettavissa ja lainattavissa.

MÖRKÖ

SAAPUU VUOSIKOKOUKSIIN SEURAAVASTI:

RANNANTAIAKAA VÄKI RY:N VUOSIKOKOUS

Lauantaina 17.3.07 klo 15:00 Rantaituvalla
Simonmäentie 18
Käsitellään sääntömääräiset ja muut esille tulevat asiat.

KAAKONRANNAN KYLÄYHDISTYS RY:N VUOSIKOKOUS

Sunnuntaina 18.3.07 klo 15:00 Toivolassa
Käsitellään sääntömääräiset ja muut esille tulevat asiat.
Toimintakertomus ja suunnitelma sivulla 18.

Maalaus: Anita Ahmavaara

HYVIN SYÖMÄLLÄ PAINO HALLINTAAN

Hallitsematon painon nousu ja liikalihavuus ovat nykyihmisen ongelmia. Painoa yritetään pudottaa erilaisilla vähäkalorisilla dieeteillä, jotka aluksi laskevatkin painoa, mutta pian taas paino nousee. Syynä tähän on vääränlaisten hiilihydraattien syönti.

Ruokavaliomme sisältää runsaasti hiilihydraatteja, joiden glykemiaindeksi on korkea. Glykemiaindeksi (GI) on luku, joka kertoo hiilihydraattien imeytymisnopeuden suolistosta vereen. Mitä korkeampi glykemiaindeksi on, sitä nopeammin se kohottaa verensokeria.

Verensokerin kohottua tarpeeksi korkealle haima alkaa erittää insuliinia, joka siirtää glukoosin verestä aivoihin ja kudoksiin energian lähteeksi. Ylimääräinen sokeri varastoituu insuliinin vaikutuksesta rasvana maksaan ja lihaksiin myöhempää käyttöä varten.

Liikalihavuuteen liittyy usein insuliininerityshäiriö, jota pidetään lihavuuden seurauksena. Michel Montignac, joka kirjoitti jo vuonna 1987 kirjan Syön hyvin ja siksi laihdun, on toista mieltä. Hänen mukaansa insuliinin liikaeritys on lihomisen syy. Ihmiset syövät huonoja eli nopeasti imeytyviä hiilihydraatteja, jolloin heidän verensä insuliinipitoisuus on jatkuvasti korkea. Veressä oleva insuliinia muuttaa liian sokerin elimistöön varastoituvaksi rasvaksi ja ihmiset lihovat.

Tämän ajatuksen pohjalta hän kehitti laihdutusmenetelmän, joka perustuu ruoka-aineiden oikeaanlaiseen valitsemiseen ja yhdistämiseen, ei ruoan määrän vähentämiseen. Hän kehottaakin ihmisiä, jotka haluavat laihduttaa valitsemaan ruokavalionsa ravintoaineita, joiden glykemiaindeksi on matala. Laihtuakseen tulee valita ruoka-aineita, joiden kokonaisglykemiaindeksi on korkeintaan 35 ja estääkseen painon nousun kannattaa valita ruoka-aineita, joiden kokonaisglykemiaindeksi on korkeintaan 50.

Montignacin menetelmässä kiinnitetään huomiota myös siihen, minkälaisia rasvoja syödään. Rasvat ovat ihmiselle elintärkeitä, mutta jotkut niistä ovat epäterveellisiä. Monitydyttymättömät rasvahapot, joita on mm. kasviöljyissä ja kalassa ovat suositeltavampia kuin tyydyttyneet rasvahapot, joita on mm. lihassa ja täysmaitovalmisteissa.

Jos Montignaciin on uskomista, pysyy hoikkana, vaikka syö normaalisti, kunhan vaihtaa rasvat kasvisperäisiin ja kalarasvoihin sekä syö pääasiassa hiilihydraatteja, joiden glykemiaindeksi on keskitason alapuolella ja lisää ruokavalioon runsaasti raakoja kasviksia. Näin syöden riski sairastua 2-typin diabetekseen, sydän- ja verisuonitauteihin tai alzheimerin tautiin myös pienenee.

Jo se, että valitsee välipalaksi matalan glykemiaindeksin hiilihydraattituotteita, voi auttaa painon

hallinnassa. Eli esimerkiksi syö välipalaksi pullan sijaan kasviksilla päällystetyn kokojuväleipäpalan tai maustamatonta jogurttia ja marjoja. Kokojuväleipä ja kasvikset nostavat verensokeria hitaasti, jolloin nälän tunne pysyy pitempää poissa. Jos taas syö valkoisista jauhoista ja sokerista tehdyn pullan, nousee se veren insuliinipitoisuuden huippuun ja sen seurauksena veren sokeri saattaa kohta laskea liian alas, jolloin tulee kova nälkä.

Ravintoaineet jaetaan kahteen luokkaan: energiaraavintoaineisiin, joita ovat hiilihydraatit, rasvat ja valkuaisaineet eli proteiinit ja energiaa vapauttamattomiin ravintoaineisiin, joita ovat ravintokuidut, vesi, vitamiinit, hienaineet ja kivennäiset.

Hiilihydraatit jaotellaan eri luokkiin niiden molekyylikenteen perusteella: monosakkarideihin, joita ovat glukoosi ja fruktoosi, disakkarideihin, joita ovat sakkaroosi eli valkoinen ruoko- ja juurikassokeri sekä laktoosi eli maitosokeri ja polysakkarideihin, jota tarkkelys on. Monosakkaridit imeytyvät ohutsuolesta heti, mutta disakkaridit ja polysakkaridit hajoavat ensin entsyymien vaikutuksesta glukoosiksi ja sen jälkeen imeytyvät verenkiertoon kohottaen veren sokeri pitoisuutta.

Hiilihydraatit imeytyvät elimistöön eri tahtiin joko nopeasti tai hitaasti riippuen siitä, missä muodossa nautittu hiilihydraatti on. Imeytymisnopeuden mukaan hiilihydraatit voidaan jakaa huonoihin ja hyvin hiilihydraatteihin.

Hyviä eli matalan GI hiilihydraatteja ovat vain osittain sulavat hiilihydraatit kuten kokojuvävilja, täysjyväriisi, linssit ja pavut sekä suurin osa hedelmistä ja vihanneksista. Huonoja eli korkean GI hiilihydraatteja ovat mm. sokeri, valkoiset jauhot ja kiillotettu riisi.

Jos ihminen syö runsaasti helposti sulavia eli korkea glykemiaindeksin omaavia hiilihydraatteja kuten sokeria, valkoista jauhoa ja perunaa, on haima koetuksella, sillä se joutuu jatkuvasti erittämään insuliinia. Tästä saattaa seurata haiman "uupuminen" ja insuliinituotannon väheneminen tai loppuminen, jolloin ihminen sairastuu 2-typin diabetekseen. Veren sokerin noustessa nopeasti haima saattaa "lyödä yli" eli erittää liikaa insuliinia, jolloin seurauksena on verensokerin liiallinen laskeminen ja ihmiselle tulee uudelleen nälkä.

Kun syödään hitaasti sulavia eli matalan glykemiaindeksin omaavia hiilihydraatteja, kuten kokojuväviljaa ja kasviksia, veren sokeripitoisuus pysyy alhaisena ja haima erittää vähemmän insuliinia.

Ruoan valmistustapa vaikuttaa myös siihen

Ruoka-aine	GI
Olut	110
Riisimurot	95
Peruna, ranskalaiset	95
Cuscus, keitetty	93
Perunasose	90
Hunaja	90
Vehnäleipä	85
Maissihiutaleet	85
Riisipuuro	85
Voileipäkeksi	80
Keitetyt pavut	80
Kaurapuuro	70
Riisi, valkoinen	70
Nuudelit	70
Colajuomat	70
Sokeri	70
Suklaapatukka	70
Muromysli	66
Sekaleipä	65
Peruna, kuorineen keit.	65
Tuoremehu (teollinen)	65
Banaani	65
Hillo	65
Makaroni	64
Ruispuuro	55
Riisi, tumma	50
Riisi, basmat	50
Kivi	50
Täysjyväpasta	45
Ruisleipä	41
Sokeroimaton mysli	40
Appelsiinimehu (turepur.)	40
Viinirypäleet	40
Ohra, keitetty	36
Jogurtti, maustamaton	35
Appelsiini	35
Jäätelö	35
Kahviherne (höyr.)	30
Linssit ruskeat	30
Vihreät pavut	30
Kevytmaito	30
Omena	30
Persikka	30
Marjasose (sokeroimaton)	30
Linssit vihreät	22
Greippi	22
Luumu	22
Tumma suklaa (kaakaopitoisuus)	22
Soija (kyps.)	20
Aprikoosi	20
Maapähkinät	20
Fruktoosi	20
Saksanpähkinä	15
Sipuli	10
Valkosipuli	10
Tuoreet vihannekset, salaatti, tomaatti, paprika, kaali, persakaali	10

kuinka nopeasti hiilihydraatit imeytyvät. Kypsentaaminen ja keittäminen muuttavat hiilihydraattien koostumusta ja siten nopeuttavat niiden imeytymistä esimerkiksi raa'an porkkanan GI on 35, mutta keitetyn porkkanan 80.

Vasemmalla esimerkkejä eri ravintoaineiden glykemiaindekseistä: Lähde: M. Montignac.2002. Syön hyvin, siksi laihdun.

Lähteet:

M. Montignac. 2002. Syön hyvin, siksi laihdun.WSOY.

J. Brand-Miller, K. Foster-Powell. 2003. Uusi Glukoosivallankumous. WSOY.

Internet:

www.biovita.fi/suomi/terveyssivut/gijagk.html

ethesis.helsinki.fi/julkaisut/maa/skemi/pg/kuha/ravinnon.pdf

www.ajcn.org/cgi/content/full/76/1/5/T1 (osoitteesta löytyy englanninkielinen glykemiaindeksitaulukko, 750 ravintoainetta)

Mervi Värri

Avaamme uuden palstan kaikenlaisille arkielämää parantaville pikku nikseille. Ensimmäisen niksin mukaan palsta saakoon nimeksi:

NIKSIPIPO

PIPO

Villapipo on yllättävän mainio keksintö. Ihmisen pään kautta kuulemma haihtuu lämpöä ruumiista eniten. Ihmettelin kun jotkut avantouimarit käyttivät pipoa. Huvittuneena sitten kerran avantoon mennessäni kokeilin itsekkin pipoa ja kas kummaa, vaikutus oli ällistytävä. Vedessä pulikoidessa tuntui kuin kaikki lämpö olisi hulahtanut päähäni, pääni loisti kuin hätäraketti, tai siltä se ainakin tuntui.

Jokainen tietää miten mukavat villasukat on sisällä kovilla pakkasilla, mutta saattaapa pipostakin olla iloa sisätiloissa. Manuaalisesti puilla lämmitettävässä talossa on kylmä varsinakin aamulla herätessä. Ei muuta kuin pipo päähän ensimmäiseksi sängystä noustessa, lämpö pysyy kehossa ja puukeutuminen ja aamutoimien aloittaminen on paljon miellyttävämpää.

Aina, jos sisällä tuntuu jotenkin kolealta, ei muuta kuin pipo variksi pariin päähän. Toki taloa täytyy myös lämmittää, mutta hiukan lämmityskuluissa näinkin säästää.

Niksin lähetti nimimerkki :

Ilkka Ahmavaara

Sienillä värjätystä villalangoista kudotussa pipossa tuntuvat myös ajatukset hautuvan, vähän kuin siinä Pelle Pelottoman mietintämyssyssä.

Sanantaikaa -palstalla esittelyvuorossa runous ja Sari Rågback, joka muutti perheineen Mänttälahteen vuonna 2004. Lapsia on jo neljä, joista kaksi uudessa kotipaikassa syntyneitä. Sari on myös lyyrikko ja valokuvaaja. Ohessa Sarin runoja, sekä hänen ottamiaan valokuvia vanhasta kesäpaikastaan Pernajasta. Sanantaikaa -palstalla esiteltäisiin kirjoittajiin pääsee laajemmin tutustumaan tulevassa antologiassa lähivuosina.

Aamuaurinko nousee,
lapset nauravat,
hierovat silmiään,
uusi päivä alkaa.
Täynnä riemua, iloa, kiukkua, kyyneleitä.
Ei tiedä
mitä päivä tuo tullessaan,
kokemuksia,
oppia,
vastoinkäymisiä,
sen tiedän.
Kaikki muu
vain arvoitusta.

Aavan meren takana
saari,
ajatukset lepäävät,
ei kiirettä,
ei ruuhkaa,
vain aaltojen loiske rantakallioon,
tuulen humina,
rikkomaton rauha. Saunominen, uiminen,
makkaranpaisto iltanuotiolla.
Ikävä sinne
ikuinen.

Meri kaunis,
tumma,
syvä.
Sen aallot
julmat,
vaahtopäiset.
Ei ketään se pelkää,
ei voimaa sen voi vastustaa.
On vain myötäiltävä,
opittava elämään
virran, aaltojen ehdoilla.

*

On lämmin kesäyö,
meren ranta.
Suolaisten aaltojen maku huulilla.
Tähdet loistavat, täysikuu katsoo silmiin
valaisee taivaan
valaisee meren
valaisee maan.
On tullut aika
sukeltaa syvälle,
aina vain syvemmälle,
omaan sydämeen
katsoa,
koskettaa
tuntee
mikä on tärkeää

Oli yö,
polttava yö.
Tuska riipi sisälläni,
repi, raastoi,
ei päästänyt irti.
Klemurtelin,
vapisin.
Uni oli vallannut minut.
Herätin itseni,
mutta en herännyt.
Tuskan huuto kantautui sydämeistäni.
Irti,
haluan irti.
Hetken ajan olin vapaa.

*

On kaunis,
kukkuloita,
vuoria,
järviä täynnä.
Nousee keskeltä merta,
uljaana, ylväänä
näyttäytyy
meille.

ULKOILUA LÄPI HISTORIAN OSA 1

RAKILAN KULTTUURIHISTORIAA

Mennyt elämä on läsnä vaikka emme sitä aina huomaakaan. Kyliemme luonnossa patikoidessa on erinomainen tilaisuus nähdä jälkiä aiemmasta elämästä tässä ja nyt. On ihmeellistä keskellä villiintynyttä metsää löytää paikka, jossa selvästi on puuhailtu yhtä ja toista joskus kauan sitten. Tulemme julkaisemaan reittikarttoja

kulttuurihistoriallisten kohteiden löytämiseksi kaikkien kyliemme alueilta. Nyt on vuorossa Rakilan kylä. (Huom! Käykääpä vaikkapa Rannanpoikien suunnistuskurssilla varmuuden vuoksi, ja kartta ja kompassi mukaan metsään mentäessä!)

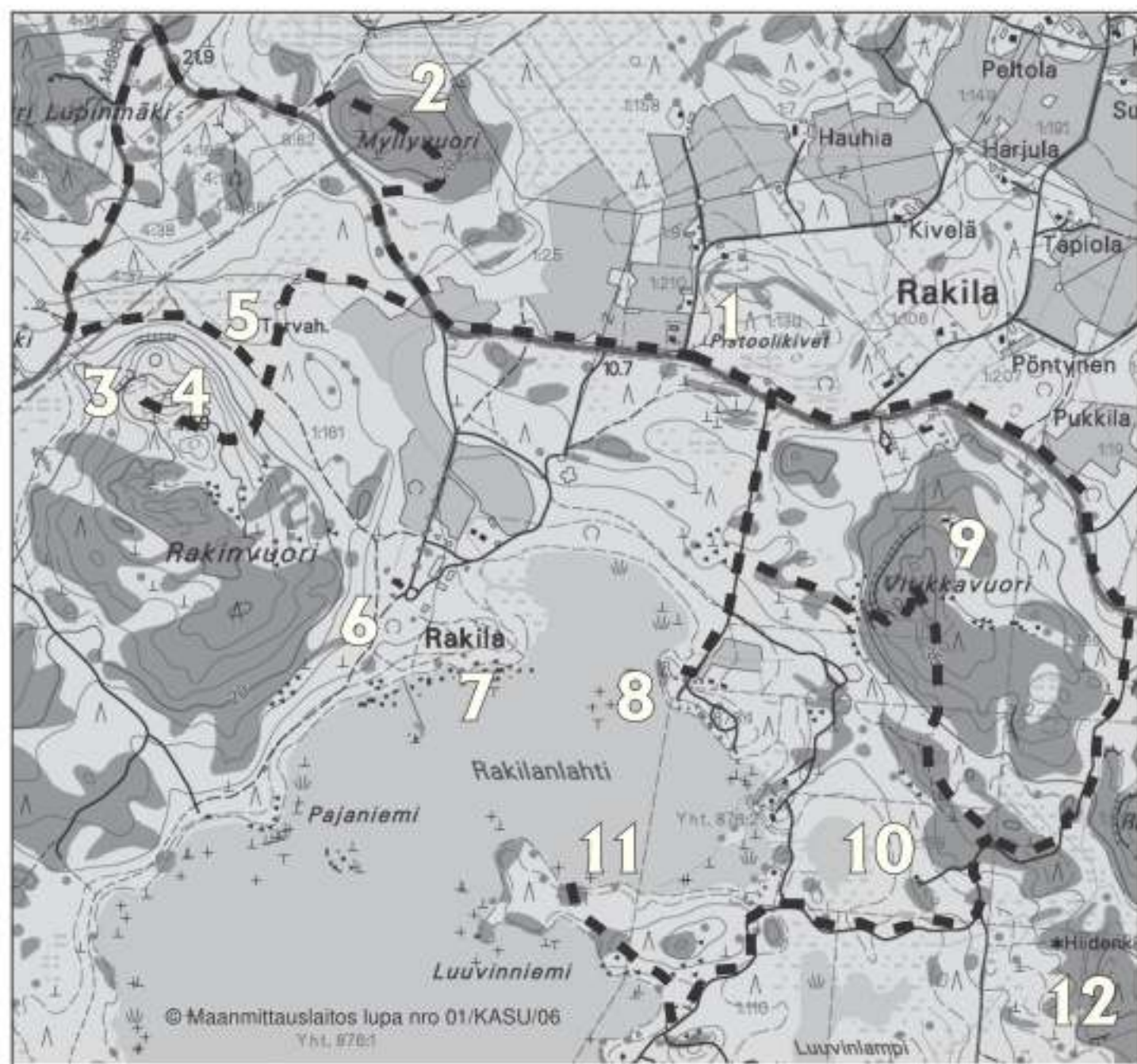
1. PISTOOLIKIVET

Vanhan Viipuriin johtavan maantien varrella oli kaksi siirtolohkareta, joiden takana perimätiedon mukaan maantierosvot piileksivät ahdistellen matkailijoita.

Toisen tarinan mukaan sotilaat olivat kaapanneet nuoren miehen viedäkseen hänet Venäjälle ar-

meijaan. Hänen veljensä väijyivät Pistoolikivien takana kaappareita ja pelastivat nuorimman veljensä joutumasta Venäjälle.

Kolmannen tarinan mukaan kylien miehet ryypäsivät rahansa markinoilla. Kotiin saapuessaan he kertoivat tulleen ryöstetyksi Pistoolikivillä ja siksi

olevansa rahattomia.

Tien eteläpuolella sijainnut kivi on poistettu.

Lähde: Perimätieto

2. TUULIMYLLYN KIVIJALKA MYLLYKALLIOLLA

Tuulimyllyn kivijalka Myllykalliolla Lupinmäeltä Rakilan suuntaa tien pohjoispuolella lähellä Vilniemen rajaa.

3. RAKINUVUORI 48,8 M MERENPINNASTA.

Vuosisadan alun matkaoppaissa sitä kutsuttiin Monte Christon vuoreksi.

4. ILMAVALVONNAN (1939-1944) MUISTOMERKKI RAKINUVUORELLA.

Talvi- ja Jatkosodan aikaan toimi Suomenlahden itäisellä rannikolla ilmavalvontajärjestelmä. Rannikolle oli korkeille paikoille rakennettu 1930-luvulla sopivin välimatkoin ilmavalvontatorneja, joista sitten sodan aikana ilmavalvontalotiksi määrättyt lotat tarkkailivat Venäjältä päin tulevia lentokoneita. Aina, kun Venäjältä päin tuli lentokone; pommittaja tai hävittäjä, ilmavalvontavuorossa olevat lotat tekivät hälytyksen ilmavalvonnasta tukikohtaan, joka yleensä sijaitsi lähellä tornia. Sieltä hälytys lähti sitten eteenpäin Haminaan tai Kotkaan, riippuen siitä minne päin koneet olivat lentämässä.

Rakinvuorelle, kartanon maille, rakennettiin ilmavalvontatorni vuonna 1935. Tukikohta sijaitsi Brakilan kartanossa. Brakilan ilmavalvontatorni oli käytössä sekä talvi- että jatkosodan aikana.

Brakilan ilmavalvontatornin paikalle on Haminan Vehkalahden sotaveteraanien ja ilmavalvonnassa toimineiden lottien toimesta pystytetty muistomerkki. Muistomerkki löytyy Lupinmäki – Vilniemien varrelta. Tieltä kääntyy vasemmalle (Lupinmäeltä tultaessa) metsätie, jonka varrelta lähtee polku ylös oikealla sijaitsevalle Rakinvuorelle. Polkua kiivetessä ja kivien lomitse puikkelehtiessa voi kuvitella, miltä nuorista lottatyöistä tuntui kiivetä talviyön pimeydessä ilman lampun rinnettä ylös ilmavalvontatornille.

Lähde: Anni Cleven haastattelu ja muistelmat.

5. TERVAHAUTA

Vanha tervanpolttopaikka löytyy, kun kääntyy Lupinmäeltä Vilniemelle kulkevalta tieltä vasemmalle lähtevälle metsätielle. Hauta ei ole kovin hyvin säilynyt.

6. RAKILAN KARTANO

Turun rauhan (v. 1743) jälkeen autioitunut talonpoikaistila, josta tehtiin säätyläisomistuksessa kartano, jonka viljelyksiä torpparit hoitivat. 1700-luvulta peräisin oleva päärakennus on rakennettu osin uudestaan vuonna 1836 ja keskiosaa korotettu 1850-luvun alussa. Nykyiset klassiset piirteet rakennus on saanut vuonna 1920.

Puistomaisessa ympäristössä on useita asuin- ja talousrakennuksia 1800-luvulta ja 1900-luvun alkupuolelta. Savesta ja kanervista rakennettu ja alaosaan valkeaksi rapattu navetta on vuodelta 1864. Sen yläosassa ja räystäissä kuten lähistön muissakin 1800-luvulta peräisin olevissa maatalousrakennuksissa on "sveitsiläistyylistä" koristelua. Meijeri on rakennettu vuonna 1868.

Työlästen asuinrakennukset ovat 1900-luvun alkupuolelta samoin kuin hiekkarannalla oleva klassismia edustava uimahuone.

Lähde: Kymenlaakson rakennuskulttuuri

7. KASAKKAKIVI MERESSÄ LÄHELLÄ BRAKILAN KARTANOA

8. RUOTSI-SUOMEN ARMEIJAN MAIHINNOUSU BRAKILAAN V. 1788, MUISTOKIVI HALKOKALLIOILLA

Ruotsin kuningas Kustaa III aloitti v. 1788 sodan Venäjää vastaan. 18.7 ruotsalainen laivasto-osasto tunkeutui Haminanlahdelle. Ruotsalaiset nousivat kenraali G. A. von Siegrothin johdolla maihin Brakilassa 3.8 tavoitteenaan hyökätä Haminaan. Sotajoukko pääsi n. 5 km päähän kaupungista, kun maihinnousu lopetettiin kuningas Kustaa III käskystä ja sotajoukko vetäytyi takaisin Haminan lahdella olleisiin aluksiin. Lähde: Vehkaleipää

9. VITIKKAVUORI

Rakilan kylässä Vitikkavuorella on suurien kivijärkäleiden muodostamat luolat, jotka löytyvät, kun Kalarannan tieltä kääntyy vasemmalle kohdasta, jossa metsästä tuleva oja saavuttaa tien. Avokallion yli kuljetaan "Vitikoiden" juurelle, josta lähtee polku ylös kallioille. Polun varrella ovat luolat. Kun polkua jatkaa ylöspäin, johtaa se kivirappusille ja "Vitikoiden" hui-pulle, josta on hienot näkymät merelle.

Perimätiedon mukaan "Vitikoiden" luolat ovat vanhoja salakuljettajien piilopaikkoja. Kivirappuset vuorelle rakennettiin aikoinaan Brakilan kartanon herrasväen ja heidän vieraidensa kävelyretkiä varten.

Lähde: Perimätieto

10. HIILENPOLTTOALUE LÄHELLÄ LUUVINLAMPEA

11. KIVENLOUHINTAPAikka LUUVINNIEMESSÄ

Luvinniemen päästä löytyy vanha kivenlouhintapaikka. Siltä minne kiviä on louhittu, ei ole tietoa.

12. HIIDENKIRNU KALLIOSSA LÄHELLÄ MÄNTLAHDEN RAJAA

Pakholman tien varresta löytyy tienviitta ja polku hiidenkirmulle.

Mervi ja Ilkka

PYÖRÄTIELLÄ HÄPPILÄÄN

EEVAN JA LAILAN MARJAREISSU

Lämmin elokuun iltapäivä houkutteli meidät marjastamaan, iloisin mielin pyöräilimme Vanhankylän suuntaan. Lommin Paula istui teras-silla ja huuteli, että marjaanko naiset ovat menossa. "Joo, että hei vaan" ja iloinen vilkutus takaisin.

Ennen metsästysmajan tienhaaraa käännymme oikealle, traktoritie oli aivan mainio pyöräillä ja muistelimme, että sielläpäin olisi hyvät mustikkamaat. Suunnitelimme edelleen, että jatkamme polkua pitkin niin pitkälle, että saavumme entiselle tanssilavan kalliolle, sieltä voi löytyä jopa kantarelleja.

Matkanteko sujui rupatellessa. Välillä pyörät jätettiin polulle ja harpottiin heinikkoiseen maastoon, jossa ei edes mustikka viihtynyt, joten sato oli laiha-lainen. Traktoritie muuttui vaikeakulkuseksi, pehmeää mutatie oli mahdoton pyöräillä, jouduimme taluttamaan pyöriä. Onneksi meillä molemmilla oli jalassa Nokian uudet punaiset kumisaappaat. Eeva tuumaili, että jos täältä ei löydy mustikoita tarpeeksi, niin kipaistaan Koukkuniemeen hakemaan talven marjat, sillä kohtahan me ollaan lähellä Museotietä (niin me luultiin).

Korkea nousu oli edessä, työnsimme pyöriämme kallion laelle, maisemat olivat mahtavat. Pyöräilimme kapeaa polkua pitkin toiselle reunalle ja totesimme, ettei tämä kallio ollutkaan vielä tanssilavan kallio. Ei hätää, kun olimme laskeutuneet kalliolta alas, alkoi löytyä mustikoita, olo oli onnellinen, vihdoinkin marjoja.

Matka eteni, taas työnnettiin pyöriä vuoren laelle. Nyt hypättiin jo hiukan väsyneenä pyörän selkään ja vilisteltiin vuoren laella, minä edellä Eeva perässä. Sitten takanani kuului tömäys. Pysäytin pyörän ja katsoin taakseni, Eevan takapyörä pyöri ilmassa ja Eeva makasi rähmällään polun vieressä. Minä kauhistuneena kuulostelemaan, sattuiiko pahasti. "Onneksi ei", sanoi Eeva "ja marjatkin ovat vielä kopassa". Eeva nousi ylös ja ravisteli männynneulasia vaatteistaan tuumaten: "Onneksi ei käynyt pahemmin, muuten olisit saanut loppumatkan kantaa minut ja pyörän". Vai että pyöränkin, ajattelin.

Vuorelta polku laskeutui kulvaan välimaastoon, täällä ei marjoja tai sieniä näkynyt, joten pyöräily sujui sutjakkaasti. Aloimme nousta vuorelle, yhteen ääneen huokasimme: "Tämän on oltava tanssilavan kallioli". Mutta oli pakko vain todeta, että tämäkään vuori ei ollut se, mitä toivottiin. Iloinen miellalamme alkoi

hiipua, jatkuvaa polkemista ylös vuorelle ja taas vuorelta alas, koirani Fanikin alkoi väsyä.

Kerroin Eevalle, että täälläpäin on nähty karhuja, onneksi Fani on mukana. Kuvittelepa, jos metsien kuningas pöllähtää vastaan mitäs teet, sitten se vasta polkeminen maistuu. Katsoimme toisiamme ja sitten vilkuillen ympärillemme, ei näkynyt liikehdintää mistään päin eikä mitään ääniä kuulunut ei edes autojen, joista oltaisiin voitu päätellä olinpaikkamme.

Seuraavalle vuorelle tultuamme meistä alkoi tuntua, että olimme siellä pyöräilleet aikaisemminkin, niin samanlaisia nämä laet olivat. Nyt alkoi olo tuntua toivottomalta, olimme eksyksissä. "Mutta ei hätää", sanoin, "kilautetaan kaverille. - Haloo täällä Laila, onko Herman? Kerropa missä ollaan, kun edessä on metrin korkeudeksi hakattua tiheää sähkölinjan rämeikköä, ja kaikilla muilla suunnilla on suota". Eipä kaveri tiennyt, vaan neuvot katsomaan auringon suunta. "Vai niin", sanoin ja akku loppu puhelimesta.

Ehdotin, että jätetään pyörät tähän ja tullaan hakemaan ne myöhemmin. Eeva ei suostunut siihen, vaan tuumi, ettei me ikinä löydetä tätä paikkaa, joten pyörät mukaan suolle.

Suopursut tuoksuivat ihanilta. Ensimmäinen oja, joka oli noin kolme metriä leveä ja jossa oli puoli metriä vettä, ei tuottanut vaikeuksia.

Pyörät laskettiin ensin veteen, hypättiin toiselle puolelle ja vedettiin ne ylös. Rämmittiin seuraaville ojille, joita oli vielä kaksi jäljellä. Ojien välimaastossa löydettiin lakkoja, niitä ei kannattanut viedä kotiin, vaan ne herkuteltiin paikan päällä. Koirastakin näkyi vain lurpattavat korvat, kun se kyyhötti suopursujen seassa. Mahtoikohan se miettiä, että mitähän seuraa-vaksi.

Sillä aikaa kun me rämmittiin suolla, niin kaveri Herman oli mennyt kartan kanssa naapuriin ja kertonut Leenalle: "Nyt olla probleema. Laila ja Eeva olla eksynyt, viimeinen tieto, olla sähkölinjalla, sitten olla akku loppu".

Leena ehdotti, että he menisivät Hermannin kanssa lähellä olevalle sähkölinjalle. "Jos he ovat huuto etäsydellä, niin he kuulevat meidän huudot", Leena arveli. Mutta me ei kuultu mitään, eivätkä he saaneet vastausta, joten kauempana meidän täytyi olla. "Ajetaan Häppilän ja Kattilaisen lenkki, sillä sielläkin on sähkölinjat", ehdotti Leena Hermannille.

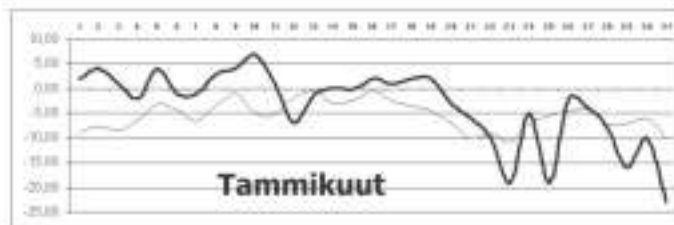
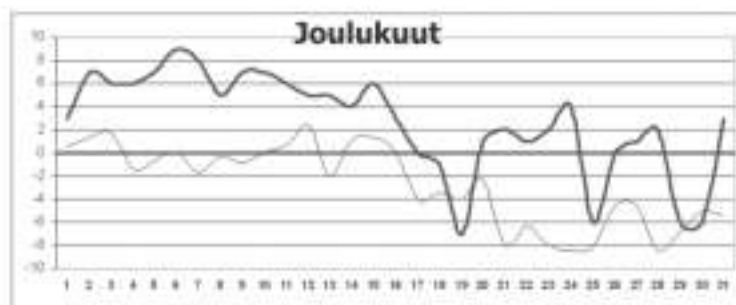
Meille, suon valloittajille alkoi tulla sellainen vaihe, että paniikki iskee. Yritin pitää huumoria yllä ja kerroin Eevalle, että mehän ollaan kuin suuren maailman kilpapyöräilijöitä, kun harjoitellaan suolla, niin-hän meidän suuri hiihtäjämme Mika Myllylä harjoitteli suolla.

Eevalle ei enää huumori tepsinyt, alkoi olla vit-sit vähissä. Kun kaikki ojat oli ylitetty, saavumme suon reunalle. Siitä lähti kapea polku, joka haaraan-tui oikealle ja vasemmalle. Kumpi valitaan? Onneksi valittiin oikea suunta, sillä vähän matkan päästä se

AAKIV NIATOC AKUM ÄZÄÄZ OKHO

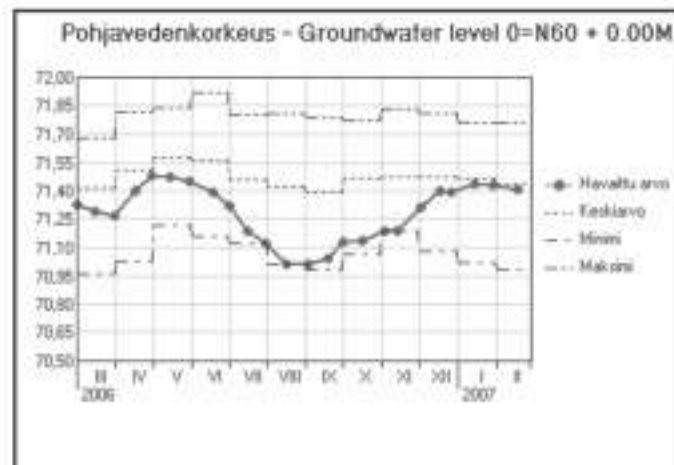
Ovat ilmeisesti lukeneet Rannantaikaa -lehteä niin Yleisradion kuin kaupallistenkin medioitten toimittajat, kun ovat ruvenneet iskemään tarinaa ilmastonmuutoksesta niin, että kassakoneitten kilinän kuulee korviinsa talviyön hiljaisuudessa tänne Rantaituvallekin saakka.

Pitäydymmekin sääsivuillamme jatkossa hie-
man matalammalla profiililla, tyytyen vain to-
teamaan tapahtuvaa, ystävänä Pekka Kejos-
en tapaan (Hotelli Huminan lauluissa): 'Ei säässä
mitään vikaa ole, sataa ylhäältä alas.'

TALVEN TULO

Ohessa kolmelta kuulta Timo Karjakinin aamu kuu-
den maissa muistiin merkitsemät ulkolämpötilat.
Paksummat käyrät kuvaavat lämpötilan kehittymistä
tänä talvena, ohuemmat käyrät Karjakinin mittausten
keskiarvoja vuodesta 2000 alkaen.

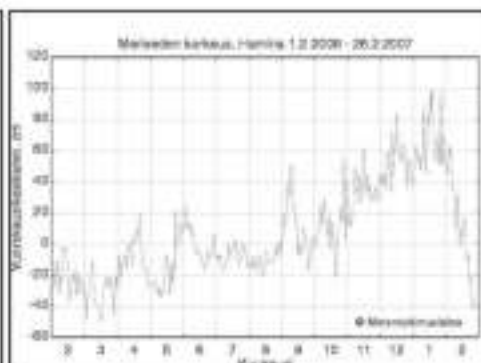
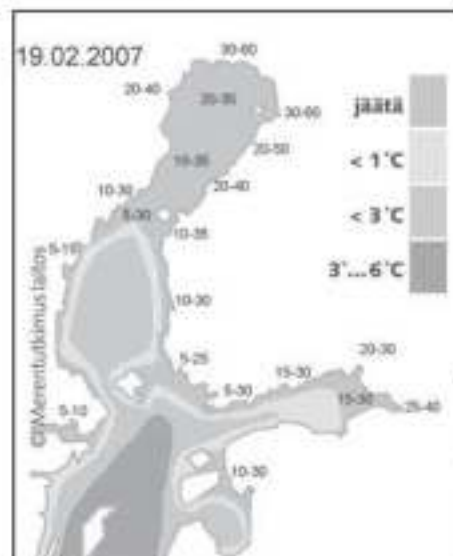
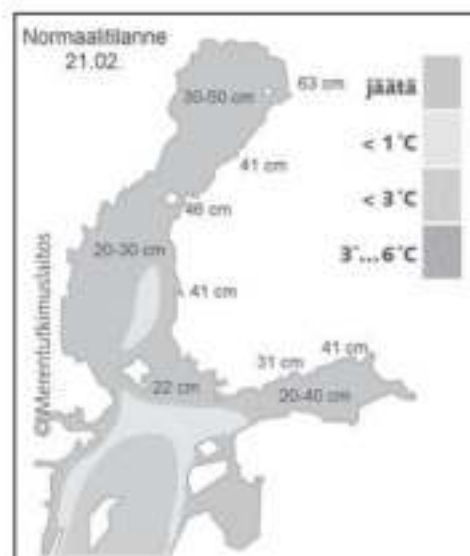

POHJAVESI KÄVI ALHAALLA

Vasemmalla Kymenlaakson ympäristökeskuksen poh-
javeden korkeusmittaukset Valkealassa vuoden ajalta.
Vaihtelu on monilla muilla mittauspaikoilla ollut
rankempaa, mutta kuivan kesän ja sateisen syksyn
näistäkin arvoista huomaa.

JÄÄTÄ VÄHÄN, KORKEITA VESIÄ PALJON

Alla Merentutkimuslaitoksen jäätilanne vertailut sekä
meriveden korkeuden vuorokausi keskiarvot Haminassa
vuoden ajalta.

Sivun kokosi Ympäristökeskuksen ja
Merentutkimuslaitoksen internet si-
vuilta, sekä Timo Karjakinin muistiin-
panoista:

Ilkka Ahmavaara

LASKIAISRIEHAA

Laskiaissunnuntaina (18.2.) ulkoiltiin Mänttälässä porukalla. Alkuviikosta naiset olivat päättäneet avata ladun kodalle, kun alkoi näyttää siltä, että koneella avattua latua ei sinne ehditä tehdä. Seppo Ojala poikineen taas valmisteli liukumäkeä Lavakalliolle, jotta lapset voisivat sunnuntaina yhdessä laskea siitä. Loppuviikosta Seppo kävi henkilökohtaisesti kutsumassa kylien lapsia mäenlaskuun. Rannantaikaa väki hoiteli ilmoitukset tapahtumasta kylien ilmoitustauluille ja Laila Poelman soitteli vielä puhelimella kutsuen väkeä ladun tekoon.

Sunnuntaina lämpötila oli kohonnut nollaan, joten ulkoilua oli hieno. Kodalle hiihtäjät kokoontuivat Pausi Kioskille kello kymmenen ja he, jotka eivät olleet löytäneet suksiaan varaston kätkeistä, saivat suksat lainaksi Lailalta. Kun jokaisella oli suksat jalassa, lähdettiin matkaan. Alkumatka hiihrettiin tietä pitkin kohti Lelua. Mäkelänmäellä joukkoon liittyi vielä Myyryläisen Irma ja Rosanna. He olivat liikkeellä jalan, mutta eivät kuulemma suksia tarvinneet. Herman Poelman oli hankkinut lumikengät ja hän toi ne Irmalle lainaksi.

Kenelläkään retkeläisistä ei ollut karttaa eikä kompassia mukana ja kun lähestyttiin Isämeidän ki-

ven peltoa alkoi, vähän huolestuttaa kuinka koda löytyy. Maisema on niin paljon eri näköistä talvella kuin kesällä. Onneksi pellon eteläpuolelta lähti mönkijällä ajettu polku kodan suuntaan tai ainakin se näytti kulkevan kodalle päin. Niinpä päätettiin kokeilla, jos vaikka pääsisimme valmista polkua kodalle eikä tarvitse tehdä latua umpihankeen varsinkaan, kun emme enää olleet ollenkaan varmoja, että löytäisimme kodan lumisen metsän keskeltä, kun kesälläkin se löytyi vain kartan ja kompassin avulla.

Kun oli hiihdetty tunnin verran, saavuttiin hikisinä kodalle.

Ensimmäiset hiihtäjät hakivat puut varastosta ja laittoivat tulen tulisijalle. Kenelläkään ei ollut mukana tulisikkuja eikä paperia sytykkeeksi, mutta onneksi sekä tikut että paperi löytyivät kodasta ja pian tuli paloikin iloisesti alkaen lämmittää retkeläisiä. Muutamia porukasta riisuivat hikiset aluspaidat kuivumaan tulen ääreen ja harmittelivat, ettei tullut otetuksi kuivaa aluspaitaa mukaan. No, ensi kerralla osataan paremmin varustautua.

Coretex-puvun omistajat esittelivät ja kehuivat pukujaan erinomaisiksi; aluspuku imi hien niin, että se ei tuntunut yhtään märältä ja päällyspuku piti veden niin, että housujen kanssa voi vaikka istua hängessä eikä takapuoli kastunut. Muutama mukana ollut päätti hankkia samanlaisen puvun itselleen. Rosanna Myyryläinen kertoi, mistä hän oli tilannut pukunsa edulliseen hintaan.

Makkaranpaiston lomassa juteltiin mukavia ja seurattiin kuinka Bella-koira piilotteli saamiaan makkarapaloja kodan lattialle. Seuraavan kävijän koira saat- taan löytää herkkupaloja, joten ei tarvitse ihmetellä, jos koira kodalle saapuessaan alkaa innokkaasti kaivella lattiaa; makkarapaloja hän sieltä löytää.

Paitojen kuivettua oltiin valmiita lähtöön. Myyryläisen Veli oli tullut kodalle katsomaan kuinka naiset pärjäsivät ja paluumatka hiihrettiinkin hänen moottorikelkan jälkeä pitkin. Sukset luistivat hyvin ja lumisen metsä oli kaunis. Retki oli ollut mukava ja lopuksi todettiin, että yksin ei olisi tullut lähdettyä. Kuutamohiihtoakin suunniteltiin ja todennäköisesti se toteutuu 3.3, jos sää sallii. Kuutamohiihdosta ilmoitellaan taas kylien ilmoitustauluilla.

Jänöjussin mäenlaskijat kokoontuivat Seppo Ojalan pihalle, josta rattikelkka- ja pulkka karavaani lähti kohti Lavakalliota (kuvat ylhäällä).

Mukana oli kymmenkunta lasta vanhempineen. Mäenlaskun jälkeen juotiin mehua ja paistettiin makkaraa porukalla Ojalan pihakodassa.

Mervi Väri

KAAKONRANNAN KYLÄYHDISTYS RY

Vuosikokous Toivolassa sunnuntaina 18.3. klo 15:00

TOIMINTAKERTOMUS VUODELLE 2006

- Huhtikuussa tehtiin päiväreissu bussilla Viipuriin. Matkalle osallistui 10 henkilöä ja Japi-matkojen linja-auto ajoi Mäntlahden kautta, joten osallistujien ei tarvinnut lainkaan mennä Haminan linja-autoasemalle.
- Kukkaistutukset hankittiin ja istutettiin keväällä Pyötsaarentien risteyskseen betonilaatikkoon, Ojalanpolun risteyskseen ja Hyötispisteen kukkalaatikkoon. Montosen veljekset huolehtivat jälleen kukkien kastelusta Pyötsaarentien risteyskessä ja Aino Harju kasteli Hyötispisteen ja Ojalanpolun kukat.
- Tienvarsinäkymien ja mattolaiturin ympäristön siivoustalkoot pidettiin lauantaina toukokuun 20. päivä. Osa talkoolaisista ei tällöin päässyt osallistumaan vaan esim. Seppälänmäellä siivottiin etukäteen. Jätteitä kerättiin peräti 14 jättesäkillistä. Ilpo Tiilikka lahjoitti jättesäkit roskien kerääjille ja Haminan kaupunki kuljetti jätteet kaatopaikalle. Haminan kaupunki kiitteli yhdistystä aktiivisuudesta.
- Viipurin päivämatka tehtiin uudelleen syyskuussa keväällä mukana olleiden toivomuksesta. Tällä kertaa matkalle osallistui 12 henkilöä. Linja-auto ei ajanut Mäntlahden kautta vaan lähtijöille järjestettiin yhteiskuljetus Paussi-kioskilta.
- Suunniteltu Pajukurssi peruuntui, koska pajujen keräämiseen herättiin liian myöhään. Sienikurssia ei voi-

tu järjestää kuivan kesän takia, sillä metsästä ei löytynyt sieniä.

TOIMINTASUUNNITELMA VUODELLE 2007

Vuodelle 2007 toimintaa on suunniteltu seuraavasti.

- Pajukurssi huhti-toukokuussa.
- Päiväreissu bussilla Viipuriin huhtikuussa.
- Kukkaistutukset Pyötsaarentien ja Ojalanpolun risteyskiin sekä Hyötispisteelle.
- Tienvarsinäkymien ja rantojen siivoustalkoot toukokuun loppupuolella.
- Tutkitaan mahdollisuuksia haastesoutuun Klami-lanseutua vastaan.
- Nuotiopaikka mattorantaan, lupa kysytään kaupungilta.
- Syksyllä sienikurssi

Lisäksi pyrimme vaikuttamaan seuraaviin asioihin:

- hyötispisteen kunnostus (asfalttipinta)
- mattojen pesupaikan saaminen Kylänrannan pysäköintipaikalle
- infopisteiden kunnostaminen
- kaksi uutta ilmoitustaulua (Ojalanpolulle ja rantaan)
- ilmoitustauluille perusinfoa kylän yhdistyksien yhteyshenkilöistä, mahdollisesta maatilatuotemyynnistä, halkomyyntistä, tavarankierrätyksestä, leh-tikierätyksestä, vesipisteen käyttömahdollisuudesta
- lukolliset palautelaatikat

Kyläyhdistyksen hallitus

RANNANPOIKIEN VUOSIKOKOUKSEN SATOA

Voimistelu- ja urheiluseura Mäntlahden Rannanpojat ry:n vuosikokous järjestettiin sunnuntaina 4. helmikuuta 2007 seuratalo Toivolassa. Paikalle oli saapunut 10 osallistujaa, ja kokouksen avasi Jouko Sahala tervetuliaispuheellaan. Hän kertoi menneen vuoden olleen työntäyteinen ja kiitti kaikkia kuluneesta vuodesta.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Arto Tauria ja sihteeriksi Arja Iljin-Laine.

Vuoden 2006 toimintakertomuksessa käytiin läpi mm. seuraavia asioita: Toivolaan oli hankittu lämpöpumppu sekä saatu salin seinät lämpöeristettyä, Mäntlahden kylän alueen koillisosaan oli rakennettu kaikille avoin kota, latuverkoston ylläpidetty, ja Vanhakyläntien itäpuolisen alueen suunnistuskartta oli saatu valmiiksi ja jaettu kaikille kyläläisille.

Lisäksi yhteistyössä Kaakon Rastin kanssa oli

maastoon merkitty 20 kiintorastia, jotka löytyvät suunnistuskartasta. Kyseisen kartan alueella järjestettiin myös nuorten kansallisen tason suunnistuskilpailut. Toivolassa puolestaan järjestettiin perinteiset pikkujoulut, salia myös vuokrattiin Kansalaisopistolle suosittuja voimistelu- ja joogailtoja varten.

Kuluvan vuoden jäsenmaksu päätettiin kokouksessa pitää samansuuruisena kuin edellisenäkin vuonna, eli 5 euroa.

Tänä vuonna Rannanpoikien toiminnan painopiste tulee olemaan pitkälti seuran 90-vuotisjuhlinnassa. Kesällä on tarkoitus pitää sekä 90-vuotisjuhlata että kaikille avoin kesätapahtuma Toivolassa, jonka lisäksi kodalla järjestetään talvella avajaiset, joiden tarkoituksena on tehdä kota ulkoilumahdollisuuksien kaikille tutuksi.

Rannanpoikien jäseniä puolestaan aiotaan tutustuttaa

suunnistuksen perusteiden saloihin iltarastien avulla, ja suunnitelmissa on myös lentopallokenttä Toivolan pihalle, mikäli kiinnostusta tarpeeksi riittää. Kyseiselle piha-alueelle aiotaan myös tehdä lisää parkkipaikkoja, jonka lisäksi Toivolaan aiotaan ostaa toinen ilmalämpöpumppu buffetin puolelle asennettavaksi.

Toivolan tilojen vuokraamista ulkopuolisille tahoille tullaan edelleen jatkamaan, ja perinteisten pikujoulujen järjestäminen tullaan tänäkin vuonna to-

teuttamaan.

Kokouksen loppupuolella päätettiin vielä tehostaa Rannanpoikien jäsenmaksujen perintää sekä laittaa jäsenluettelo ajantasaiseen kuntoon. Kello 13.00 alkaneen kokouksen päätti puheenjohtaja Arto Tauria jo klo 13.40, kun kaikki asiat oli saatu käsiteltyä tehokkaasti läpi.

Susanna Korpela

VIESTEJÄ RAJAN TAKAA (SYDÄNKYLÄSTÄ)

KYLÄKIRKKOUUTISIA

Klamilan kyläkirkossa tehdään remonttia, vesijohtoja ja WC:t uusitaan ja lasimaalaukset viedään restauroitaviksi.

Kerhot:

- Parillisten viikkojen Tiistaina klo 12-14 Diakonia-kerho
- Parillisten viikkojen Keskiviikkona klo 18-19 Raamattu tutuksi lukuhetki
- Parittomien viikkojen Torstaina klo 18.30-19.00 Iltahartaus, mukana seurakuntakuoro

Tulevaa:

- Su 4.3. klo 15.00 Yhteislaulutilaisuus Kauneimmat isänmaalliset laulut (Suomi 90v.) Kahvit kyläkirkon hyväksi. (Huom. säestäjä puuttuu).
 - Ma 9.4. (2. Pääsiäispäivä) Jumalanpalvelus ja kirkkokahvit
 - To 17.5. Jumalanpalvelus ja kirkkokahvit
 - Su 27.5. Konsertti
 - Ke 9.5. tai 23.5. aamusta alkaen ympäristötalokoot lumi- ja sääolosuhteiden mukaan
 - Su 24.6. Jumalanpalvelus ja kirkkokahvit
 - Heinäkuu 2007 Tiekirkko, basaari ja kahvio; lahjoituksia otetaan vastaan
- Seurakuntauutisissa tarkemmat tiedot.

HUURTEISET UIMARIT

Sauna lämmin, meri kylmä.

Su 15-17, ke 17-20, pe 15-20
tammi- huhtikuun ajan

TERVETULO!

Soittaa voi puh. 040 539 3681

Risto Kouki

Lehtemme etsii "ulkomaankirjeenvaihtajaa" (toimittajaa tai avustajaa) Sydänkylän alueelta pitämään kuulumiset ajantasalla. Palkkaa ei ole, kulkorvauksia mahd. mukaan. Yhteystiedot sivulla 3.

LIKKUMAAN, SOHVAPERUNAT JA MUUT KUNTOILIJAT

- Tiistaisin klo 18.30 Yhteislenkki Hiihtomajan maastossa kävellen, hiihtäen, sauvoen tai juosten sään ja kunnon mukaan. Alkujumppa ja loppuvenyttely
- Perjantaisin klo 18.30 Kuntopiiri Pyölintalolla. Tervetuloa naiset ja miehet, nuoret ja aikuiset! Vetäjänä Anne Paronen tai Ritva Takala

KALAA

Perjantaisin Klamilan Liikekeskuksen pihalla myy Lauri Etholén kaloja, jos hän on niitä merestä saanut. Puh. 040 559 9240

POHJAKUNNAN KAIKUJA 1/2007

LEIVONNAISIA JOKA PÄIVÄ!!!

Klamilan kylätupa ROKKULIN uudet
aika-ajat:
ti-ke-to 9.30 - 13.30
pe 12.00 - 19.30
sijaitsee luonnon-
museo

Leivonnaisia ti-ke. Yläkassa
to-pe 10.00-11.00

Asiakastietokone (OP) lla
voit maksaa laskut verkkosivulla
si maksupuhelimenä, mikä kuluu lasku-
n mukaan.

Clavellista
Helsingin Tiedot

KAAKONRANNAN SAPUSKAA:

LAIHELIININ AAMIAINEN

Tämän kertainen reseptimme tulee Mäntlahden Ruhtinaskunnan aluetta vaivaavasta pienestä "gallialaisesta" maatilasta... Eli Rantaituvalta.

Jöröjukaalle on hyväksi nauttia puuroakin vahvempi aamiainen, ettei langanlaihaksi laihtu ja haihdu kokonaan pois, sillä Jöröjukat ovat herkästi haihtuvaa sorttia. Tarvitsemme yhden hengen annokseen:

- Rautaisen paistinpannun
- Pekonia (esim kastikelihana myytävää)
- Viipaleen gallialaista ranskanleipää
- Eloisan kanan munan
- Ite tehtyä mustaherukkahilloa

Annetaan Pekonin käretyä pannulla suht miedolla lämmöllä maun mukaiseksi. Kerätään pekoni pannun reunalle ja laitetaan siitä syntyneen rasvan päälle siivu ranskanleipää. Leipä paistetaan molemmin puolin kuullotetuksi ja laitetaan tarjoiluastialle.

Leivän päälle sirotellaan pekoni. Paistinpannuun pannaan kananmuna niin, että keltuainen säilyy ehjänä. Kun muna on paistunut, asetellaan se tarjoiluastialle leivän ja pekonin päälle. Oheen koukitaan hillopurkista mustaherukka hilloa, ja ei kun syömään ihana aamupala haarukan ja veitsen avulla.

Ilkka Ahmavaara

UUSIA ASUKKAITA:

SUOMEA KIERTÄNYT
PERTTI ÖSTERMAN
PÄÄTYI JÄLLEEN
MAASEUDULLE

Jonkin aikaa vailla ympärivuotista asutusta ollut talo Pistoolikiventien päässä Rakilassa on saanut uuden asukkaan, kun 49-vuotias Pertti Österman osti kyseisen pientilan ja muutti sinne viime vuoden lopulla.

Pertti on ammatiltaan arkkitehti ja rakennusinsinööri, ja hän tekee töitä nimellä Arkkitehtuuriateltje P.O. Österman KY. Työtila sijaitsee nykyisen asuinrakennuksen yhteydessä.

13- ja 15-vuotiaiden tyttärien yhteishuoltajaisa Pertti muutti Rakilaan Karhulasta, mutta alun perin hän on kotoisin Helsingistä. Opiskelunsa hän suoritti ensin Tampereen teknillisessä opistossa, jonka jälkeen hän siirtyi Oulun yliopistoon arkkitehtuuri-opintojen pariin. Sittemmin Pertti on asunut myös Itä-Uudellamaalla Askolassa, jossa hänellä oli samantapainen tila kuin nyt Rakilassa. Uutta asuntoa etsiessään Pertti haikili hieman samaa kuin hänellä oli aiemmin ollut;

KINKERIT

Maanantaina 16.4. Toivolassa klo 18:30

Aiheina:

- Mikael Agricola 140 vuotta
- Paavalin kirje filippiiläisille

Mukana:

- Rovasti Samuli Kurkaa
- Kanttori Liisa Louhiluoto-Alarakhia

Kesällä luvassa myös perinteinen Maakirkko Toivolassa, Kenties heinäkuussa.

Mahdollisuuksien mukaan seurakunta järjestäisi kesällä hengellisen tapahtuman myös Rantaituvalla, ehkäpä yhteislaulun merkeissä.

paikkaa, jossa olisi peltoa ja metsää ympärillä, ja jossa voisi rakentaa, remontoida ja käyskennellä metsässä.

Ulkoilun lisäksi Pertti harrastaa vapaa-aikanaan musiikkia lähinnä kitaran ja pianon soiton merkeissä. Uutena harrastuksenaan hän kertoo opetelleensa leipomaan leipää leivinuunissa, ja peräänkuuluttaakin nyt lähiseudun asukkailta ruisjuurta, eli mikäli jollain sattuisi olemaan sellaista tarjolla, niin ottakaahan yhteyttä uuteen innokkaaseen leipojaan! Toivotamme Pertin tervetulleeksi kyliimme maisemiin ja toivomme hänen viihtyvän niissä kauan.

Susanna Korpela